

підсилюється тим, що саме молодь на певному етапі свого самостійного життя, цілком очевидно, може стати перед необхідністю вирішувати житлові та житлово-комунальні проблеми з позиції споживачів, або її соціально-активна частина розглядатиме житлові, житлово-будівельні кооперативи чи об'єднання співвласників багатоквартирних будинків як потенційне місце роботи.

Сьогодні в Україні функціонують кілька тисяч житлових кооперативів та близько 14 тис. ОСББ [2]. А за прогнозами урядовців до 2014 р. кількість ОСББ в Україні сягне приблизно 45 тис. [1]. У такий спосіб з'являтимуться нові робочі місця. Крім того, враховуючи, що у світовій практиці в подібних організаціях працює 2–3 особи, можна зробити прогноз, що ОСББ потенційно відіграватимуть роль роботодавців для значної кількості молодих фахівців.

Тому, беручи до уваги що обставину, не зволікаючи, доцільно надати студентам економічних спеціальностей вітчизняних ВНЗ щонайменше загальні знання щодо організації та діяльності організації, що діють на основі кооперативного принципу економічної самопомоги. З цією метою доцільно включити до переліку так званих вибіркових дисциплін спецкурс «Житлова кооперація» (або «Основи житлової кооперації»). Введення такого предмету не тільки підвищить якість підготовки майбутніх фахівців і розширить їх потенційні можливості у період працевлаштування, а й надасть суттєву конкурентну перевагу навчальному закладу, де названий спецкурс буде викладатися.

Враховуючи викладене вище, слід зауважити, що житлові кооперативні організації у продовж тривалого часу сприяють вирішенню житлової проблеми шляхом самопомоги. Проте ефективність їх функціонування залежить від цілого комплексу чинників. Передусім від державної підтримки. Основними її напрямками є формування і удосконалення законодавства щодо різних форм житлової кооперації, а також організація пільгового кредитування будівництва кооперативного житла для всіх категорій населення.

Також зауважимо, що сьогодні Україні важливо врахувати як власний історичний досвід, так і досвід міжнародної практики. Це дасть можливість уникнути помилок при формуванні сучасної державної політики у галузі житлової кооперації та творчо використати досягнення міжнародного кооперативного руху її

реалізації. І не меш важливим чинником, що не втрачає своєї актуальності у продовж тривалого проміжку часу у багатьох країнах світу, є забезпечення кооперативних і близьких до них за своєю економічною природою організацій, кваліфікованим персоналом. Його підготовку можуть здійснювати профільні економічні ВНЗ. А однією із важливих навчальних дисциплін може стати спецкурс «Житлова кооперація» чи «Основи житлової кооперації».

Література

1. Електронний ресурс. – Режим доступу : <http://www.rbc.ua/ukr/newsline/show/kolichestvo-osmd-v-ukraine-k-2014-g-sostavit-bolee-45-tys---07092010115100>
2. ОСББ діють у 10 відсотках всіх багатоквартирних будинків в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=244742771
3. У всіх нових будинках України повинні бути створені ОСББ [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://proosbb.info/2011/02-04/20:08/u-vsikh-novikh-budinkakh-ukraini-povinni-buti-stvoreni-osbb--yukhivrich.html>

ФОРМУВАННЯ ЛОГІКО-ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ

М. Є. Рогоза, д.е.н., професор, заслужений діяч науки і техніки України, перший проректор, завідувач кафедри економічної кібернетики;

В. В. Луговий, студент групи ЕК-51, спеціальність «Економічна кібернетика»

ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Модернізація вищої освіти та системи професійної підготовки фахівців з метою створення потужного інтелектуального капіталу країни є однією із найважливіших проблемних завдань сьогодення. Актуальність цього процесу пояснюється тим, що в суспільстві та економіці відбуваються настільки динамічні зміни, реакція на які можлива при умові швидкого та ефективного опанування нових знань, якісної обробки інформації.

Створивши відповідну систему управління якістю підготовки фахівця, ВНЗ достатньо фундаментально та адаптивно може

вирішувати проблему конкурентоспроможності освіти як всередині країни, так і на міжнародному рівні. Це означає, що і система освіти і самі навчальні заклади повинні постійно оновлюватись, доводити свою конкурентоспроможність, оскільки ВНЗ вже прирівнюються до підприємств, тобто заклади освіти є виробниками навчальних послуг.

Управління процесами діяльності для виробництва таких послуг можна здійснювати на основі поточного, часткового і загального поліпшення існуючої системи. Проте, в будь-якому випадку таке управління повинно бути послідовним та базуватись не лише на емпіричній основі, але й на закономірностях, наукових підходах та методиках побудованих на основі системних досліджень діяльності ВНЗ. Тому з метою забезпечення якісної освіти кожен ВНЗ повинен мати систему управління якістю для вирішення проблем управління та контролю за процесами навчання заради їх ефективності. У зв'язку з цим, теоретико-методологічне обґрунтування і розробку логіко-інформаційної системи управління якістю підготовки фахівців необхідно будувати на розумінні сутності якості освіти, результатом якої є конкурентоспроможний фахівець на ринку праці.

Так як управління процесом формування сукупності характеристик студента, що забезпечує послідовний, ефективний розвиток якостей його особистості та ефективну суспільно-професійну діяльність, система управління якістю підготовки фахівця будується на методологічних підходах, що забезпечують:

- досягнення цілей і результатів вищої освіти сучасним соціальним вимогам до системи освіти;

- перехід від переважної орієнтації на засвоєння студентами заданого обсягу навчального матеріалу до орієнтації на розвиток здатності студентів самостійно вирішувати проблеми у різних сферах діяльності на основі використання освоєного в процесі навчання матеріалу;

- відповідність змісту освіти її цілям і пізнавальним можливостям студента;

- підвищення рівня доступності змісту освіти, створення додаткових умов для розширення та поглиблення знань студентів у їхніх освітніх галузях;

- підвищення рівня затребуваності результатів вищої освіти в практичній післяосвітній діяльності студентів;

- відповідність умов освітньої діяльності вимогам забезпечення психологічного комфорту всіх учасників освітнього процесу;

- аналіз існуючого на даний момент стану якості освіти та визначення пріоритетних напрямків професійного розвитку фахівців у конкретних видах діяльності;

- самооцінку та експертні оцінки, які дозволяють виділити слабкі місця в проблемному питанні та намітити кроки для подальшого ефективного розвитку та функціонування системи.

Необхідно відзначити, що наявність можливості самооцінки в логіко-інформаційних системах управління якістю – це одна із основних її складових, так як маємо об'єктивний контроль результатів діяльності. Міжнародний стандарт «ІСО 9004 – 2001» визначає самооцінку як інструмент всебічного оцінювання, результатом якого є думка чи судження про результативність та ефективність організації та рівні зрілості її системи управління якістю. Результати самооцінки є з одного боку механізмом постійного внутрішнього поліпшення системи якості, а з іншого – можуть представлятися зовнішніми факторами для комплексної та вибіркової перевірки якості діяльності.

Логіко-інформаційна система – це система, побудована на основі емпіричного досвіду, законів логічного мислення, здатна обробляти існуючу інформацію та отримувати нову шляхом моніторингу та дослідження процесів, що мають місце у системі, і висувати гіпотези щодо вирішення проблем, котрі виникають. Організація такої системи: фахівець з питань якості та спеціальне ПЗ для обробки та аналізу отриманих результатів.

ПРОВЕДЕННЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ З КУРСУ «АВТОМАТИЗОВАНІ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ» НА БАЗІ ВІРТУАЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА ПУЕТ

Є. М. Ємець, к.ф.-м.н., доцент;

Г. В. Карнаухова, ст. викладач

ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

В наш час активно розвивається нова форма ринкової економіки – віртуальна економіка – яка передбачає можливість здійс-